7 7 5

45. పిలుపు ఎప్పుడొస్తుందో!

పెరట్లో మళ్ళీ గొడవ మొదలైంది.

నూకాలూ, మా ఆవిడ సుబ్బులూ, మళ్ళీ కేకలేసుకుంటున్నట్టున్నారు.

"పదకొండు దాటుతోంది ఈ ముసలి ప్రాణానికింత కూడు తగలెయ్యకపోతే సొమ్మసిల్లి పోతుందనే జ్ఞానం కట్టుకున్న దానికేలేదు. ఇంక ఆ నూకాల్ని అనుకోడం దేనికి! వెంకట్రవణమూర్తీ, ఎప్పుడు తీసికెడతావయ్యా నన్నూ!"

చేతిలో భాగవతం పక్కన పెట్టి, పడక కుర్చీలో జారబడ్డ నేను, ఎదుటి బల్లపై నీరసంగా కాళ్ళు జాచాను. ఎడంచేతి ఉంగరపు వేలుకి ఉన్న వెంకన్న మూర్తిని నుదుటికి తాకించాను.

"అనాధ రక్షకా! ఆది మధ్యాంతరహితా, రిటైరయిన మర్నాటి నుంచీ ఇలాగే యీ పడక కుర్చీలో కూచుని, ప్రతినిత్యం నిన్ను కొలుచుకుంటున్నానయ్యా., ఇంకా నా మీద దయరాలేదా తండ్రీ! 'పారవశ్యంతో కళ్ళు చెమర్చాయి. తుడుచుకున్నాను. 'ఏమే దాహం వేస్తోంది. మంచి నీళ్లైనా నా మొహాన్న కొట్టు' ఉహు జవాబు లేదు!

నేనే ఆయాసపడుతూ లేచి, గొంతు తడుపుకుని, మళ్ళీ కూలబడ్డాను. ఇప్పుడు పెరట్లో గొడవ లేదు. ఇద్దరూ ఇటువచ్చారు.

ఏవో కబుర్లు, పెద్ద గొంతుకలు పెట్టుకుని, చెప్పేసుకుంటున్నారు. ఇవతల మొగుడ్ని చచ్చినా పట్టించుకోని మహా పతివ్రత నా భార్య! ఇప్పుడు అనుకుని ఏం లాభం!

నలభై ఏళ్ళకిందే ఉండవలసింది నాకీ బుద్ధి మా అమ్మ మొత్తుకుంటూనే ఉండేదిట వాళ్ళ సంప్రదాయం మంచిది కాదంటూ. మా నాన్నే కట్నం డబ్బులకి కక్కుర్తిపడి నన్ను బలిచేశాడు.

ఆ రోజుల్లోనే ఊరంతా కోడైకూసింది చిన్నప్పుడే ముండమోసి యిల్లు చేరిన సుబ్బులు ఆఖరి మేనత్త అంబుజం గురించి. వినాయక వ్రత సారాంశం ఆవిడ వంటపట్టించుకున్నట్టుగా మరొకరు పట్టించుకున్నట్టు లేదు. ఆ వ్రతం ఆచరించడంలో ఉన్న గొప్పతనం గురించి చెబుతూ ఓ వాక్యం ఇలా ఉంటుంది: ఈ వ్రతమును 'విధవ ఆచరించిరేని మరి ఏ జన్మమునందును వైధవ్యమును బొందదు. దానికి అంబుజం వాఖ్య యిలా ఉందో ఏమో మరి! " ఎంత గొప్ప సందేశం ఇచ్చావ్ వినాయకా! ఇద్దరు భార్యలు ఉన్నా, మాయా మోహిని కనబడితే ఒంటిమీద బట్టకూడా లేకుండా గంటకి నూరు మైళ్ళ స్పీడుతో పరిగెత్తేడు మీ నాన్న! ఆ శివుడికి తగిన కొడుకుని అనిపించావ్! నీ వ్రతం ఆచరించాను. మరి ఏ జన్మమునందును వైధవ్యము నొందను. అయితే ఇంకా, నాకు ఇరవై రాలేదు. ఈ జన్మ సంగతి ఏం చెప్పేవ్ గణేశా! అని నాలుగు రోజులు ఆలోచించిందిట, "ఓహో అనాధరక్షకా, ఇదియా నీ సూచన?" అనుకుందిట, చాకలాడితో పారిపోయిందట! చెడిపోయింది పోతే పోయిందిగాని, మనవల్ని ఎత్తిన వయసులో యీ రోజుకూడా దీన్నిలా నవ్వుతూ వివరిస్తుందే, ఈ సుబ్బులు కేం

దొబ్బుడాయి!......

"చూడూ, గేటు తలుపు సరిగ్గా వేసుకు మరీ వెళ్ళు"

అమ్మయ్య నూకాలువెళ్ళిపోతున్నట్టుంది, సందులోంచి యిద్దరూ వీధిలోకి వచ్చినట్టున్నారు. వెంటనే గేటు తలుపు వేసుకుని లోపలి కొస్తే ఆడదాని ప్రత్యేకత ఏముందీ! అక్కడ గంటసేపు మళ్లీ మంతనాలు! ఇంతకీ ఎవరితో? బియ్యం బాగు చెయ్యడానికి వచ్చిని దాసీ పీనుగుతో! ఈలోగా కట్టుకున్నవాడు, మహా అయితే కళ్ళు తేలేస్తాడు, అంతే కదా!

నూకాలు చంకనున్న పిల్ల పిశాచాన్ని ఉద్దేశించి కాబోలు మా సుబ్బులు సలహా "చూడు ముద్దొస్తోంది ముండ. మద్దెల వాయించినట్టు వాయించేస్తున్నావ్, చేతులెలా వస్తున్నాయే నీకు, నీ మొహం మండ! అవును గాని, నే చెప్పింది గుర్తుందా? ఇలాంటి వాటిలో నువ్వూ నీ మొగుడూ సిగ్గుపడితే, మిమ్మల్ని చూసి మీ పిల్లలు సిగ్గు పడతారు! నీ చంక నున్న చిన్న రంకులాడి తర్వాత అప్పుడే మీకింకా యిద్దరు పిల్లలా! ఛ! వారం రోజుల్లో వచ్చి ఆ కబురు చెప్పకపోయావో కత్తి పట్టుకు నేనే మీ యింటికి వచ్చి ఆపరేషన్ చేసేస్తాను, జాగర్త!"

మాటలు వినపడకుండా మఫ్లరు మరింత చెవుల దగ్గరగా చుట్టుకుని భాగవతం విప్పేను.

"అరవిందంబులకంటె కోమలములై అందంబులై ఉన్న నీ చరణంబుల్.......

కళ్లు మూసుకున్నాను ఆ భావనలో ఎంత మాధుర్యం! ఆ భాషలో ఎంతటిసౌకుమార్యం!

"ఏమిటీ, ఆ దుఃఖం అంతా వంట ఆలశ్యమైందనే!"

రెండు కప్పులతో కాఫీ తెచ్చి ఒకటి నా చేతికిచ్చి అక్కడ కూలబడింది సుబ్బులు. ఆప్యాయంగా అందుకోక తప్పలేదు. "మరేం చెయ్యను చెప్పండి. ఆ నూకాలు బొత్తిగా పేచీ కోరు. ఏదైనా చేతనవునుగాని ఆ బియ్యంబాగు చెయ్యడం నాకు వచ్చింది కాదు. బొత్తిగా నూకలూ ధాన్యమూ ఏర లేక ప్రాణాలు పోతున్నాయి. కబురు పంపగా పంపగా ఇన్నాళ్లకు దొరికింది. ఇప్పుడే కూర పడేశాను ఉడకగానే పోపు వేసి పిలిచేస్తాను. అందాకా దీన్తో తృప్తి పడండి. అంతేగాని కంట తడిపెట్టుకుంటారా? ఛ....... నాకూ వేళ దాటిపోయిన కళ్ళు గిర్రున తిరుగుతున్నాయి. గొంతుకైతే పెద్దది గాని నాకూ మీ మనవరాలి వయస్సేం కాదు గదా!"

అంటూ నవ్వుతూ పడక్కుర్చీని ఆనుకు కూచుంది కాఫీ చప్పరిస్తూ ఇంకో అప్పుడైతే రంకెలు వేద్దునేమో, స్ట్రాంగ్ కాఫీ యిచ్చింది. అన్నపూర్ణ అంత గొప్పది కాకపోవచ్చును గాని కాఫీ పూర్ణని కాదనలేం గదా! అయితే పుస్తెకట్టిందలా పాడైపోతుంటే బొత్తిగా ఊరుకోలేకపోయింది, బాధ్యతగల నా ప్రాణి. ఇంకా కొంచెం దగ్గిరగా పిలిచి తలమీద చెయ్యి వేసి మొదలెట్టేను.

"చూడోసే సుబ్బులూ....... అమ్మమ్మ వయసయితే వచ్చిందిగాని అమ్మాయి జ్ఞానం మించలేదు నీకు. జీవుణ్ణి నిలుపుకోకపోతే ఆ దేవుడికే అపకారం చేసినట్టవుతుంది గనక రెండు పూటలా యింత ముద్ద మింగక తప్పదు గనక ఆ పని కాస్తా పూర్తిచేసి మిగిలిన కాలమంతా ఆ సర్వేశ్వరుణ్ణి

ధ్యానం చేసుకుంటూ ఎప్పుడెప్పుడా అని ఎదురు చూడవలసిన సమయం మనది. పోయే కాలం గాని వచ్చే కాలం కాదుకదా! ఇలాంటప్పుడు పనికి మాలిన కబుర్లతో కాలం వృథా చెయ్యడానికి లేదు. రోజు రోజంతా అలా ఏదో వాగుతూ ఉంటావు. ఎక్కళ్ళేని ఊసులూ నీకే. ఇరుగు పొరుగు అన్ని భోగట్టాలు నీవే. ఎవరెవరి బాగోగులూ నీవే. ఇలా అయితే నీ ఆత్మకి విముక్తి ఎప్పుడే వెర్రిదానా! రోజుకి ఓ గంటసేపయినా త్రికరణశుద్ధిగా అపరాత్పరుణ్ణి తలుచుకోకపోతే చివరకి నీకు దిక్కెవరే పిచ్చి మొహమా! అరవై ఏళ్లు దాటినా యింకా యీ, శక్తులు మిగిల్చినందుకు ఆ మాత్రం పరంధాముడికి మనం కృతజ్ఞత చెప్పుకోవాలి. ఈ తనువు ఎల్లకాలం యిలా ఉండిపోతుందనుకున్నావా? నిలువునా పుల్ల విరిగిపోతుంది, ఇలా లెక్చరిస్తున్నానే, యీ స్వరం శాశ్వతం అనుకున్నావా? గొంతుక తడారిపోతుంది" అంటూంటే నోట్లోకి నీళ్లొచ్చినట్టయి, తడబడింది మాట! సుబ్బులు లేచి నిలబడింది.

"పన్నెండు దగ్గిరవుతోంది. పడవలసింది పడకుండా యింకా ఉపన్యాసాలు యిస్తూంటే ఏదైనా అవుతుంది. ముందు భోజనాలు అవనీండి."

అలా వెళ్ళిపోతే ఊరుకుందునేమో, ఎంత పమిట చెంగున మూతి దాచినా ఆ కళ్ళలో వెటకారం పసిగట్టి నాకు ఒళ్ళు మండిపోయింది. రోజుకి నూటొక్క మంత్రం జపించి ద్వంద్వాతీతంగా బతుకు వెళ్ళబోస్తున్న జ్ఞానిని-అంతగా ఆకలికి ఆగలేని కుర్ర వెధవగా నన్ను అర్థం చేసుకుందా?

"ఆ వంటేదో పూర్తి చేసిరా, నే చెప్పదల్చుకున్నది పూర్తయితే గాని ఇవాళ భోజనానికి లేచేదిలేదు." అన్నాను కంఠంలో లేని గట్టిదనం తెచ్చి పెట్టుకుని. వినిపించుకోనట్టు లోపలికి విసురుగా వెళ్ళిపోయింది. ఓ పది నిమిషాల్లో వచ్చింది. వస్తూ మరో కప్పు కాఫీ తెచ్చింది. ఇంత కంటె యివాల్టికి మరి పాలు మిగిలాయికావు. మీ కివ్వాలని మనసు పీకుతోంది గాని మీ మాటలు విని తట్టుకోడానికి నాకూ శక్తి ఉండాలిగా, అందుకని నేనే ఊనబట్ట దల్చుకున్నాను."

నేను బలవంతాన కప్పు లాగేసుకున్నాను. ఇద్దరం చెరో కాస్తా తాగేం 'అవునూ, ఇందాక నీతో అంత సేపు మాట్లాడేనే, దాని మీద నీ అభిప్రాయం ఏమిటీ!" సుబ్బులు నెమ్మదిగా స్పష్టంగా చెప్పింది:

"నాకేం సరిగ్గా బోధపడి చావదండీ అలాంటివి. నాలుగు చేతుల దేవుడూ, నాలుగు బుర్రల దేవుడూ, మూడు కళ్ళ దేవుడూ యిలాంటివి చూస్తే భక్తి కంటె భయమే ఎక్కువ నాకు. ఏదో తర తరాల నుంచి వస్తోంది కదా పెద్దలు చెప్పేరని రోజు ఓ ఊదొత్తి వెలిగించి, ఓ నీళ్ళ చుక్క చల్లి ఓ బెల్లంముక్క నైవేద్యం పెడతాను గాని యిరవై నాలుగ్గంటలూ అందులోనే మనసు పెట్టి కూచోడానికి మనసు రాదు నాకు. ఇందాక కూతుర్నెత్తుకుని నూకాలు వచ్చింది చూశారా, అలాంటి వాళ్ళ సమక్షంలోనే ఫ్రీగా ఉంటుంది నాకు, అంతే"

నిర్ఘాంత పోయాను నేను! ముల్లోకాలనీ ఏలే ఆ చల్లని తండ్రి కంటె ఈ ముష్టిముండ ఎక్కువని ఏం ధైర్యంగా చెబుతోందీ!

చదువుకుని ఎక్కడ పైకి వచ్చేస్తారో అని ఆడాళ్ళకి అది అందకుండా చేసిన మొగాళ్ళం ఎంత దగా పడ్డామో ఇప్పుడు తెలిసింది. మేం పుస్తకాలు చదువుతాం. అవి ఎక్కడివి? జీవితాన్ని చూసి రాసినవి. వీళ్ళు? డైరెక్ట్‌గా వీళ్ళు జీవితాన్నే చదువుతున్నారు! మా ఆధిక్యత మండినట్టే ఉంది!

'ఆ నూకాలు బొత్తిగా పేచీకోరు అన్నావు కాదుటే?'

"ఒక్క పేచీ కోరేకాదు. దొంగముండ కూడాను. నాకళ్ళు గప్పి బోలెడు నూకలు కొంగున కట్టుకుంది. పట్టుకుని, మిమ్మల్ని పిలుద్దామనుకున్నాను. మళ్ళీ నాకే జాలేసింది. ముగ్గురు పిల్ల తల్లి. ఇంతసేపు పని చేయించి నే యిచ్చిన రూపాయితో, దానికేం వస్తుంది? ఆ పిల్లని చూస్తే ముద్దేసింది. జోళ్ళు కొనుక్కోనే అని వేరే పావలా యిచ్చాను. ఆ నూకాలు మంచిది కానీండి దొంగది కానీండి. అదీ నేనూ జుత్తూ జుత్తూ పట్టుకోనీండి. కబుర్లు చెప్పుకోనీండి. అది ఓ మనిషండీ. నాకు తెలిసిన, నేను ఊహించగలిగిన మనిషి ప్రేమించినా ద్వేషించినా నామంతనాలు మనిషితోనే, అంత కన్న నేను ఎదగలేదేమో. ఏం చెయ్యను!"

"అదేమిటే, మనిషికన్న గొప్ప మరెవరూ లేరూ? మనల్నందర్నీ పుట్టించిన భగవంతుడు లేడూ? నేనిలా రోజురోజుకీ పైపైకి వెడుతూంటే నువ్వు కిందనే ఉండిపోదల్చుకున్నావా? ఇన్నాళ్ళు నాతో కాపురంచేసి ఈ వయస్సులో వచ్చిందిటే "ఉన్నాడో" లేడో అనే అనుమానం?" సుబ్బులు అంత నెమ్మదిగానే జవాబు చెప్పింది.

"పోనీ నా మాట వదిలెయ్యండి. కిందటి శలవలకి అమ్మాయి వచ్చినప్పుడు మనవడికి ప్రాణంమీదికి వచ్చింది గుర్తుందా? అప్పుడు మీరేం చేశారు? జ్వరంతో ఉన్న ఆ మనవణ్ని ఎత్తుకుని, పక్కనే ఉంది గదా, సింహాచలం తీసుకెళ్ళి ఆ నరసింహస్వామి విగ్రహం ముందు పడేశారా? లేదే? రిక్షా చేయించుకుని పిల్లల స్పెషలిస్టు దగ్గిరికి తీసికెళ్ళేరు. దారి పొడుగునా మీరు దైవాన్ని ప్రార్థించినట్టు దాఖలాలేదు. ఉన్నట్టుండి "ఉన్నాడో, లేడో" అనేవారు! మీ అభిప్రాయం ఇంతరాత్రి వేళ 'డాక్టరు ఉంటాడో ఉండడో' అనీ, అంతేనా?" అంటూ నవ్వింది.

"నీలాంటి నాస్తికులతో యింకా వాదనేమిటి? ఇక నాలాంటివాడు ఎదురు చూడవలసింది పిలుపెప్పుడు వస్తుందో అనీ, అంతే" అన్నాను.

"ఈ నెల ఎం.వో. వచ్చేసింది పెద్దబ్బాయి నుంచి. యిక పోస్టుమేను కోసం, చూడక్కర్లేదు. ఇక రోజుకి రెండుసార్లు ఎక్కణ్నుంచి పిలుపు వస్తుందో మీకు తెలిసిందే. ఇప్పటికే ఆలశ్యమైపోయింది. ఈనాటికి క్షమించి వంటింటిని కరుణించండి!! మరో అప్పుడైతే వాదిద్దును. ఆకలి దంచేస్తోంది. హడావిడిగా పట్టుపంచ కట్టుకున్నాను.

★